Středa 7. července 2021

P9_TA(2021)0346

Spolupráce mezi EU a NATO v rámci transatlantických vztahů

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. července 2021 o spolupráci mezi EU a NATO v rámci transatlantických vztahů (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na Severoatlantickou smlouvu,

— s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii (SEU), a zejména na čl. 21 odst. 42 této smlouvy,

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. června 2018 o vzájemných vztazích EU-NATO ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. prosince 2018 o vojenské mobilitě ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2019 o budoucnosti smlouvy INF a důsledcích pro Evropskou unii ([3]),

— s ohledem na prohlášení generálního tajemníka Severoatlantické aliance (NATO) ze dne 2. srpna 2019 o Smlouvě o jaderných zbraních středního doletu,

— s ohledem na své legislativní usnesení ze dne 26. listopadu 2019 o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty a směrnice 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní, pokud jde o obranné úsilí v rámci Unie ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2020 o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky – výroční zpráva ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2020 o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. března 2021 o provádění směrnice 2009/81/ES týkající se veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti a směrnice 2009/43/ES týkající se transferů produktů pro obranné účely ([7]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 14. listopadu 2016 o globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Unie nazvané „Sdílená vize, společný postup: silnější Evropa“,

— s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2017/971 ze dne 8. června 2017, kterým se stanoví postupy plánování a vedení vojenských misí EU SBOP bez výkonných pravomocí a mění rozhodnutí 2010/96/SZBP o vojenské misi Evropské unie s cílem přispět k výcviku somálských bezpečnostních sil, rozhodnutí 2013/34/SZBP o vojenské misi Evropské unie s cílem přispět k výcviku malijských ozbrojených sil (EUTM Mali) a rozhodnutí (SZBP) 2016/610 o vojenské výcvikové misi Evropské unie SBOP ve Středoafrické republice (EUTM RCA) ([8]), jímž byl zřízen útvar schopnosti vojenského plánování a vedení (MPCC),

— s ohledem na obranný balíček předložený dne 7. června 2017 Komisí v diskusním dokumentu o budoucnosti evropské obrany (COM(2017)0315),

---

([1]) Úř. věst. C 28, 27.1.2020, s. 49.
([2]) Úř. věst. C 388, 13.11.2020, s. 22.
([3]) Úř. věst. C 449, 23.12.2020, s. 149.
([4]) Úř. věst. C 232, 16.6.2021, s. 71.
([5]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0009.
([6]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0008.
([7]) Přijaté texty, P9_TA(2021)0102.
([8]) Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 133.

Středa 7. července 2021

— s ohledem na závěry Evropské rady o bezpečnosti a obraně přijaté na zasedání konaném ve dnech 13. a 14. prosince 2018,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 17. června 2020 o bezpečnosti a obraně,

— s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1639 ze dne 5. listopadu 2020, kterým se stanoví obecné podmínky, za nichž by třetí státy mohly být výjimečně přizvány k účasti na jednotlivých projektech stálé strukturované spolupráce ([9]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 16. listopadu 2020 nazvané „Oživení podporující přechod k dynamičtějšímu, odolnějšímu a konkurenceschopnějšímu průmyslu EU“,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 20. listopadu 2020 o strategickém přezkumu PESCO 2020,

— s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2021 o účasti Spojených států, Kanady a Norska na projektu stálé strukturované spolupráce týkajícím se vojenské mobility,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 16. dubna 2021 týkající se strategie EU pro spolupráci v indicko-tichomořském regionu,

— s ohledem na rozhodnutí Spojených států znovu se připojit k Pařížské dohodě,

— s ohledem na společné prohlášení ze summitu EU a USA konaného dne 15. června 2021,

— s ohledem na společné prohlášení ze summitu EU a Kanady konaného dne 15. června 2021,

— s ohledem na Plán pro změnu klimatu a obranu, který dne 6. listopadu 2020 navrhla Evropská služba pro vnější činnost,

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 2. prosince 2020 nazvané „Nový program EU-USA pro globální změny“ (JOIN(2020)0022),

— s ohledem na závěry Evropské rady o vztazích mezi EU a USA přijaté na zasedání konaném ve dnech 10. a 11. prosince 2020,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 22. března 2021 o zřízení Evropského mírového nástroje,

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 16. prosince 2020 nazvané „Strategie kybernetické bezpečnosti EU pro digitální dekádu“ (JOIN(2020)0018),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 7. června 2017 nazvané „Strategický přístup k odolnosti ve vnější činnosti EU“ (JOIN(2017)0021),

— s ohledem na prohlášení členů Evropské rady ze dne 26. února 2021 o bezpečnosti a obraně,

— s ohledem na dohodu mezi vyjednavači Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. prosince 2020 o Evropském obranném fondu,

— s ohledem na politickou dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou ze dne 18. prosince 2020 o nástroji pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI) na období příštího víceletého finančního rámce (VFR) (2021–2027),

— s ohledem na dohodu o bezpečnosti informací mezi EU a NATO ze dne 14. března 2003,

([9]) Úř. věst. L 371, 6.11.2020, s. 3.

— s ohledem na společné prohlášení o spolupráci mezi EU a NATO podepsané dne 8. července 2016 ve Varšavě předsedou Evropské rady, předsedou Evropské komise a generálním tajemníkem NATO,

— s ohledem na společný soubor 74 návrhů týkajících se provádění společného varšavského prohlášení, který dne 6. prosince 2016 potvrdila Rada EU a dne 5. prosince 2017 Rada NATO,

— s ohledem na společné prohlášení o spolupráci mezi EU a NATO, které dne 10. července 2018 v Bruselu podepsali předseda Evropské rady, předseda Evropské komise a generální tajemník NATO, a na prohlášení ze summitu v Bruselu, které vydali hlavy států a předsedové vlád účastnící se zasedání Severoatlantické rady ve dnech 11. a 12. července 2018 v Bruselu,

— s ohledem na pět zpráv o pokroku při provádění společného souboru návrhů, které v červnu a prosinci 2017, v červnu 2018, v červnu 2019 a v červnu 2020 společně předložili místopředseda Komise, vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a generální tajemník NATO,

— s ohledem na cíle udržitelného rozvoje OSN, zejména cíl č. 16, jímž je podpora spravedlivých, mírových a inkluzivních společností pro udržitelný rozvoj,

— s ohledem na povinnost jaderného odzbrojení vyplývající z článku VI Smlouvy o nešíření jaderných zbraní pro státy disponující jadernými zbraněmi, které jsou smluvní stranou této smlouvy,

— s ohledem na prohlášení Waleského summitu, které dne 5. září 2014 učinili hlavy států a předsedové vlád účastnící se zasedání Severoatlantické rady ve Walesu,

— s ohledem na komuniké z bruselského summitu, které vydaly hlavy států a vlád účastnící se zasedání Severoatlantické rady v Bruselu dne 14. června 2021,

— s ohledem na prohlášení vedoucích představitelů skupiny G7 ze dne 13. června 2021 s názvem „Naše společná agenda pro globální opatření v zájmu obnovy k lepšímu“,

— s ohledem na summit USA a Ruska, který se konal v Ženevě dne 16. června 2021,

— s ohledem na program OSN pro odzbrojení nazvaný „Zajištění naší společné budoucnosti“,

— s ohledem na zprávu reflexní skupiny jmenované generálním tajemníkem NATO, které spolupředsedali Thomas de Mazière a Wess Mitchell, ze dne 25. listopadu 2020 nazvanou „NATO 2030: Spojeni pro nový věk“,

— s ohledem na zprávu skupiny mladých vůdčích osobností NATO 2030 ze dne 4. února 2021 nazvanou „NATO 2030: Přijmout změnu, chránit hodnoty“,

— s ohledem na návštěvu generálního tajemníka NATO ve sboru komisařů dne 15. prosince 2020,

— s ohledem na účast místopředsedy Komise, vysokého představitele na zasedání ministrů obrany NATO ve dnech 17. a 18. února 2021 a na zasedání ministrů zahraničních věcí NATO ve dnech 23. a 24. března 2021,

— s ohledem na projev předsedy Komise Junckera o stavu Unie ze dne 14. září 2016,

— s ohledem na prohlášení politických představitelů NATO a EU učiněná dne 19. února 2021 na zvláštní bezpečnostní konferenci v Mnichově nazvané „Beyond Westlessness“,

— s ohledem na výměnu názorů na zasedání meziparlamentní konference pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP), které se konalo dne 3. března 2021,

— s ohledem na přezkum Evropského účetního dvora č. 09/2019 ze dne 12. září 2019 týkající se evropské obrany,

Středa 7. července 2021

— s ohledem na výměnu názorů s generálním tajemníkem NATO na společné schůzi Výboru pro zahraniční věci, podvýboru pro bezpečnost a obranu a delegace pro vztahy s Parlamentním shromážděním NATO, která se konala dne 15. března 2021,

— s ohledem na článek 54 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A9-0192/2021),

A. vzhledem k tomu, že evropská a transatlantická solidarita a partnerství tvoří základ minulé, současné i budoucí bezpečnosti transatlantického partnerství; vzhledem k tomu, že NATO a EU jsou sice svou povahou rozdílné, ale vyvíjejí se ve stejně nestálém geopolitickém kontextu;

B. vzhledem k tomu, že EU i NATO zahájily proces reflexe s cílem řádně se přizpůsobit bezprecedentním globálním změnám v oblasti bezpečnosti; vzhledem k tomu, že v červnu 2020 se vedoucí představitelé EU dohodli na zahájení procesu, jehož cílem je definovat „Strategický kompas“; vzhledem k tomu, že na nedávném summitu konaném dne 14. června 2021 se vedoucí představitelé NATO rozhodli zahájit práci na příští strategické koncepci, která bude potvrzena na příštím summitu v roce 2022;

C. vzhledem k tomu, že zpravodajské služby členských států EU vypracovaly v listopadu 2020 společně první unijní komplexní, ucelenou důvěrnou analýzu týkající se veškerých hrozeb a výzev, kterým EU čelí nebo by mohla v blízké budoucnosti čelit; vzhledem k tomu, že v listopadu 2021 má vysoký představitel, místopředseda představit návrh Strategického kompasu, o němž budou následně diskutovat členské státy, které by jej měly v březnu 2022 přijmout; vzhledem k tomu, že cílem Strategického kompasu je usnadnit vytvoření „společné evropské bezpečnostní a obranné kultury“;

D. vzhledem k tomu, že EU výslovně uznává roli, již hraje NATO pro jeho členy při obraně Evropy a jejích občanů (čl. 42 odst. 7 SEU); vzhledem k tomu, že NATO má prvořadou odpovědnost za kolektivní obranu (článek 9 Washingtonské smlouvy); vzhledem k tomu, že NATO zůstává klíčovým garantem v oblasti schopností, neboť zajišťuje technickou i lidskou interoperabilitu spojeneckých sil a soudržnost jejich vyzbrojování; vzhledem k tomu, že závazek ke kolektivní sebeobraně, zakotvený v článku 5 Severoatlantické smlouvy a čl. 42 odst. 7 SEU, je zárukou solidarity mezi spojenci a mezi členskými státy EU;

E. vzhledem k tomu, že základem Severoatlantické aliance jsou společné hodnoty, společné dějiny a zvláštní vztahy, které sdílí EU, evropští členové NATO, Spojené státy a Kanada; vzhledem k tomu, že EU a NATO sdílí společné bezpečnostní výzvy, společné obranné zájmy a stejné, stále problematičtější bezpečnostní prostředí;

F. vzhledem k tomu, že v návaznosti na společné prohlášení z roku 2016 byl zahájen proces spolupráce mezi EU a NATO, který se soustředí na 74 společných návrhů opatření v oblasti boje proti hybridním hrozbám, operativní spolupráce, včetně spolupráce na moři a v oblasti migrace, kybernetické bezpečnosti a obrany, obranných schopností, obranného průmyslu a výzkumu, cvičení a podpory úsilí východních a jižních partnerů o budování kapacit;

G. vzhledem k tomu, že obrana a bezpečnost Evropy závisí na politické vůli a civilní i vojenské kapacitě Evropanů převzít odpovědnost ve strategickém prostředí, které se v posledních letech výrazně zhoršilo; vzhledem k tomu, že NATO by nemělo být vnímáno jen jako pokračování projektu z minulosti, ale jako vize pro budoucnost světové bezpečnosti a stability, podle níž musí NATO i nadále přizpůsobovat svou politickou strategii novým výzvám, zachovat politickou solidaritu a soudržnost a zůstat důvěryhodnou a technicky inovativní organizací;

H. vzhledem k tomu, že jediným právním rámcem pro vztahy EU a NATO je i nadále „odsouhlasený rámec“ z roku 2003, který se omezuje na sdílení kolektivních plánovacích struktur, aktiv a schopností NATO s EU, pokud jde o plánování a uskutečňování vojenských operací společné zahraniční a bezpečností politiky EU (SZBP) v souladu s ujednáním „Berlín plus“;

I. vzhledem k tomu, že dne 10. listopadu 2020 generální tajemník NATO Jens Stoltenberg prohlásil, že „musíme se vší naléhavostí provádět kontrolu jaderných zbraní a odzbrojování“, a dne 15. prosince 2020 spojenci NATO znovu potvrdili závazek zachovat a posílit kontrolu zbraní, odzbrojení a nešíření zbraní;

J. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy, zejména od zveřejnění globální strategie EU z roku 2016, provádějí politiky, které jim umožňují stát se aktivnějším a vlivnějším globálním aktérem při prosazování míru a bezpečnosti, a v důsledku toho zintenzívnily spolupráci v oblasti bezpečnosti a obrany; vzhledem k tomu, že k milníkům patří vytvoření Evropského obranného fondu (a programů, které mu předcházely), zahájení stálé strukturované spolupráce (PESCO) a koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany (CARD) a dohoda o Evropském mírovém nástroji;

K. vzhledem k tomu, že koordinovaný každoroční přezkum v oblasti obrany dává EU nástroj k další harmonizaci úsilí členských států v oblasti rozvoje obranné schopnosti a k určení dalších oblastí spolupráce;

L. vzhledem k tomu, že v rámci SBOP je v současné době nasazeno 5 000 vojenských a civilních pracovníků EU v šesti vojenských a 11 civilních misích a operacích na třech kontinentech; vzhledem k tomu, že tyto mise úspěšně poskytly podporu, budování kapacit a odbornou přípravu s cílem zajistit mír, bezpečnost a stabilitu v oblastech, kde probíhá nebo skončil konflikt; vzhledem k tomu, že kapacita Evropy významně závisí na schopnosti Unie důvěryhodně zasahovat ve vnějších oblastech operačního působení;

M. vzhledem k tomu, že v posledních měsících proběhla mezi EU a NATO bezprecedentní míra interakce na vysoké úrovni, např. první diskuse generálního tajemníka NATO se sborem komisařů EU v prosinci 2020 nebo účast generálního tajemníka NATO na zasedání Evropské rady v únoru 2021;

N. vzhledem k tomu, že NATO prostřednictvím procesu obranného plánování stanoví každé čtyři roky svou „úroveň ambicí“ a pro účely podpory celé škály misí NATO a reakce na možné hrozby a výzvy určí z kvalitativního i kvantitativního hlediska soubor sil, vybavení a schopností, které by spojenci měli mít ve svých inventářích;

O. vzhledem k tomu, že Spojené státy dlouhodobě vyzývají EU a její členské státy, aby zintenzívněly své investice do bezpečnosti a obrany, a tak podstatně přispěly ke sdílení břemene s aliancí;

P. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 má významný dopad na mezinárodní vztahy a vnitrostátní rozpočty a dále zhoršuje stávající globální napětí a bezpečnostní výzvy, k nimž patří nezodpovědné a agresivní nasazení sil; vzhledem k tomu, že zejména Čína a Rusko se snaží využít pandemie k prosazování vlastních strategických zájmů; vzhledem k tomu, že EU a NATO od začátku pandemie úzce spolupracují a řeší otázky, k nimž patří distribuce lékařského vybavení a personálu, repatriace občanů, kybernetické a hybridní hrozby a boj proti šíření dezinformací a nepřátelské propagandy;

Q. vzhledem k tomu, že Komise při představování Akčního obranného plánu zdůraznila, že nadměrná průmyslová kapacita, roztříštěnost a neúčinnost evropského vytváření vojenské schopnosti stojí každoročně 25 až 100 miliard EUR, které nesou vnitrostátní obranné rozpočty členských států EU;

R. vzhledem k tomu, že demokracie musí na dnešní výzvy náležitě reagovat; vzhledem k tomu, že řada členů NATO a EU čelí vnitřním výzvám demokracie; vzhledem k tomu, že se zdá, že autoritářské režimy, jako jsou Rusko a Čína, celosvětově upevnily svůj vliv a pokračují v agresivním programu;

S. s ohledem na posílenou předsunutou přítomnost NATO na východním okraji aliance, v rámci níž byly v Estonsku, Lotyšsku, Litvě a Polsku rozmístěny čtyři nadnárodní bojové skupiny, jimž velí, v uvedeném pořadí, Spojené státy, Spojené království, Kanada a Německo;

T. vzhledem k tomu, že NATO úspěšně otestovalo svou iniciativu v oblasti rychlé letecké mobility s cílem umožnit naléhavou přepravu zdravotnického materiálu během pandemie COVID-19;

70 let transatlantické vazby prostřednictvím NATO

1. je přesvědčen, že Evropská unie a NATO mají v oblasti bezpečnosti a obrany společné zájmy; vítá posílenou spolupráci mezi EU a NATO, která přetrvává od podpisu společného prohlášení z Varšavy v roce 2016 a byla dále posílena společným prohlášením z Bruselu v roce 2018, a zdůrazňuje, že posílené strategické partnerství EU a NATO má zásadní význam pro řešení bezpečnostních výzev, kterým Evropa a její sousedství čelí; oceňuje dosažené výsledky aliance

a zdůrazňuje jejich pokračující platnost; zdůrazňuje, že NATO musí zintenzívnit své úsilí přizpůsobit se měnící se povaze a rostoucí úrovni hrozeb, aby mohlo být i nadále důvěryhodným a udržitelným globálním aktérem pro kolektivní bezpečnost a mír ve světě; připomíná, že pro členské státy EU, které jsou současně spojenci ve strukturách NATO, je NATO základním kamenem kolektivní obrany; vyzývá EU, aby pokračovala v prohlubování transatlantických vazeb a zásadního partnerství s NATO;

2. opětovně potvrzuje svůj předchozí závazek týkající se ambicí EU v oblasti bezpečnosti a obrany a znovu zdůrazňuje ambice EU být globálním aktérem míru a bezpečnosti; zdůrazňuje skutečnost, že NATO stále zůstává základem pro bezpečnost a kolektivní obranu jeho členů a transatlantického společenství jako celku a že je nepostradatelným fórem spojenců pro konzultace a rozhodnutí v otázkách bezpečnosti; znovu potvrzuje svou podporu transatlantické spolupráci, partnerství a přátelství, které přispěly k úspěchu Evropy v posledních 70 letech a od konce druhé světové války se staly základem její stability a bezpečnosti;

3. zdůrazňuje, že partnerství EU a NATO a transatlantická spolupráce jako celek jsou založeny na společné historii a podpoře základních hodnot demokracie, svobody, dodržování lidských práv, právního státu, prosazování míru a mezinárodní spolupráce a mezinárodního řádu založeného na pravidlech; zdůrazňuje, že NATO je více než pouhou vojenskou aliancí a představuje symbol sdílených demokratických hodnot;

4. zdůrazňuje, že NATO je ceněným partnerem i pro ty členské státy EU, které nejsou jeho členy; shledává, že NATO spolupracuje s některými členskými státy EU, které nejsou členy NATO, v rámci programu Partnerství pro mír a Iniciativy pro partnerskou interoperabilitu; připomíná, že spolupráce mezi EU a NATO nesmí mít dopad na bezpečnostní a obrannou politiku členských států EU, které nejsou členy NATO; připomíná, že spolupráce NATO se členskými státy EU, které nejsou členy NATO, je nedílnou součástí spolupráce mezi EU a NATO; vítá zapojení členských států EU, které nejsou členy NATO, do iniciativ aliance, při současném respektování politik neutrality, příslušných ústavních rámců, zapojení třetích zemí a ambicí EU; zdůrazňuje, že obě organizace mají velmi odlišné rysy a že by při vzájemné spolupráci měly na základě zásad reciprocity a inkluzivnosti plně respektovat autonomii a rozhodovací postupy druhé organizace, aniž by byla dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky jednotlivých členských států; připomíná odlišnou povahu a úlohu obou organizací: EU je civilní organizací s vojenskou silou pro operace mimo své území podle čl. 43 odst. 1 SEU (tzv. petersbergské úkoly), zatímco NATO je vojenskou a politickou aliancí, která má za úkol organizovat kolektivní obranu území svých členů;

5. zdůrazňuje, že transatlantické společenství čelí široké škále nově vznikajících hrozeb, systémové konkurenci a nebývalým společným výzvám pro naše demokratické společnosti, právní stát a dodržování základních svobod, které přímo či nepřímo ovlivňují bezpečnost členských států a jejich občanů, počínaje konvenčními hrozbami, neúčinnou kontrolou zbraní a šířením zbraní hromadného ničení, neklesajícím rizikem jaderných zbraní, nestabilitou v jižním a východním sousedství, změnou klimatu, pandemiemi a terorismem a konče hybridními hrozbami, dezinformacemi, kybernetickými útoky, zneužíváním vznikajících a přelomových technologií, rizikovou migrací a měnící se globální rovnováhou sil; zdůrazňuje, že s ohledem na výsledný problém pro mezinárodní řád založený na pravidlech přispívá posílená spolupráce mezi EU a NATO k účinnému globálnímu řízení a multilateralismu;

6. zdůrazňuje, že transatlantické společenství může tyto výzvy úspěšně zvládat jen dalším prohloubením spolupráce a posunutím partnerství na novou úroveň; zdůrazňuje, že EU i NATO mají jedinečné schopnosti a silné stránky; domnívá se proto, že pro zachování transatlantické bezpečnosti má zásadní význam doplňkovost úsilí a pokročilá spolupráce; zdůrazňuje, že má-li být možné společné výzvy lépe řešit, musí mezi priority partnerství EU a NATO patřit udržení jednotného politického kurzu a posílení politických konzultací;

7. je plně přesvědčen o tom, že transatlantické společenství je nejen schopno se novým výzvám plně přizpůsobit, ale že je dokáže i vyřešit; vyjadřuje vděčnost za vynikající práci odváděnou personálem EU, NATO a členských států, který tvrdě pracuje, aby chránil naše občany;

8. vzdává hold a vyjadřuje úctu všem příslušníkům transatlantické aliance, kteří padli nebo byli zraněni při výkonu služby, i všem příslušníkům v aktivní službě;

Zlepšení transatlantické spolupráce a spolupráce mezi EU a NATO

9. vítá silný signál transatlantické jednoty a spolupráce, který vyslal summit NATO dne 14. června 2021 a který ukázal, že aliance je i nadále nepostradatelná a je schopna přizpůsobit se stávajícím i novým výzvám; je přesvědčen, že závěry o spolupráci mezi EU a NATO by se měly odrazit i v práci na příští strategické koncepci NATO; vítá jmenování nezávislé skupiny odborníků generálním tajemníkem NATO a oceňuje zejména její doporučení týkající se posílení spolupráce mezi EU a NATO; podporuje návrhy předsedkyně Komise a místopředsedy Komise, vysokého představitele z prosince 2020 týkající se dialogu mezi EU a Spojenými státy o bezpečnosti a obraně; vítá jasně formulovaný závazek Bidenovy administrativy spolupracovat s partnery EU a NATO ve všech oblastech;

10. vřele vítá summit EU a USA, který se konal dne 15. června 2021, a vyjádření neochvějné podpory silné spolupráci mezi NATO a EU; vítá, že EU a USA společně uznaly přínos iniciativ EU v oblasti bezpečnosti a obrany k evropské i transatlantické bezpečnosti, a vítá rovněž deklarovaný záměr zahájit specifický dialog mezi EU a USA o bezpečnosti a obraně; zdůrazňuje klíčový význam přítomnosti bezpečnostních sil USA v Evropě pro bezpečnost Evropy i plný závazek Spojených států vůči transatlantické spolupráci v bezpečnostních otázkách; zdůrazňuje, že silné partnerství EU a USA je klíčovým prvkem úspěšné spolupráce mezi EU a NATO; zdůrazňuje, že transatlantické partnerství těží z předvídatelnosti zahraniční politiky a mnohostranné angažovanosti; domnívá se, že změna vlády Spojených států je příležitostí k opětovnému potvrzení sdílených hodnot, k nimž patří demokracie, právní stát, multilateralismus, mír a prosperita, a k posílení mezinárodní spolupráce při řešení společných hrozeb, která by mohla tam, kde je to možné, zahrnovat i společné sankce;

11. plně sdílí názor vyjádřený v závěrečném komuniké z nedávného summitu NATO, že probíhající strategické procesy v rámci NATO a EU nabízejí jedinečnou příležitost k dalšímu zintenzivnění našich konzultací a spolupráce s cílem posílit bezpečnost našich občanů a podpořit mír a stabilitu v euroatlantické oblasti i mimo ni; opakuje proto svou výzvy, aby stávající i budoucí práce, jež souběžně probíhá na Strategickém kompasu EU a na nedávno oznámené příští strategické koncepci NATO, zavedla jednoznačné priority a určila další synergie za účelem posílení transatlantických vazeb a prohloubení spolupráce mezi EU a NATO; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby využily této příležitosti k propojení obou procesů na politické i technické úrovni; zdůrazňuje, že oba procesy by měly zajišťovat soudržnost a určit společné regionální a globální hrozby a další kroky nezbytné pro jejich řešení; vyjadřuje svou vizi, že Strategický kompas EU by mohl položit základy pro příspěvek EU k příští strategické koncepci NATO; domnívá se, že tyto samostatné procesy by měly odděleně vyzdvihovat přidanou hodnotu každé organizace, pomoci případně lépe rozdělit úkoly a prostřednictvím stálého dialogu a úzké koordinace zmapovat, zda by měly v dané oblasti převzít vedoucí úlohu EU, nebo NATO, a to vzájemně se posilujícím způsobem;

12. očekává, že dokončení Strategického kompasu prohloubí solidaritu EU a přispěje k pokroku na cestě ke společné strategické kultuře mezi členskými státy; vítá první společnou analýzu hrozeb z listopadu 2020 a vyzývá k dalším krokům směrem k dohodnutému společnému posouzení hrozeb; domnívá se, že integrovaný přístup EU by mohl být aktualizován tak, aby zohledňoval výsledky této analýzy hrozeb, provedené v rámci procesu Strategického kompasu; domnívá se, že při přípravě Strategického kompasu by měl být řádně zohledněn bezpečnostní rozměr zemí v bezprostředním sousedství EU, zejména v rámci Východního partnerství a západního Balkánu, neboť bezpečného evropského prostředí a odolnosti Evropy nelze dosáhnout bez dlouhodobé bezpečnosti a odolnosti všech zemí sousedících s EU;

13. zdůrazňuje, že článek 5 Severoatlantické smlouvy i čl. 42 odst. 7 SEU a článek 222 SFEU jsou důležitými nástroji pro zaručení solidarity členům těchto organizací v krizové situaci; připomíná, že článek 5 Severoatlantické smlouvy byl uplatněn po teroristických útocích v New Yorku a Washingtonu v září 2001 s cílem vyjádřit solidaritu Spojeným státům a že čl. 42 odst. 7 SEU byl uplatněn po teroristických útocích v Paříži v listopadu 2015 s cílem vyjádřit solidaritu Francii; vybízí, aby se během přezkumu strategické koncepce a práce na návrhu Strategického kompasu diskutovalo o vztahu mezi

čl. 42 odst. 7 SEU a článkem 5 Severoatlantické smlouvy, které stanoví jednoznačný závazek EU i NATO k solidaritě a bezpečnosti; domnívá se, že je třeba plně respektovat autonomní rozhodování obou organizací;

14. vítá pozitivní vyjádření spolupráce mezi EU a NATO v závěrečném komuniké ze summitu NATO konaného dne 14. června 2021; domnívá se však, že je třeba vyvinout mnohem větší úsilí s cílem pokročit ve spolupráci mezi EU a NATO a dosáhnout skutečného strategického partnerství; zdůrazňuje, že EU je partnerem NATO a že spolupráce mezi EU a NATO se vzájemně posiluje a zakládá se na dohodnutých hlavních zásadách transparentnosti, reciprocity, inkluzivnosti a rozhodovací autonomie obou organizací; zdůrazňuje, že rozvoj soudržných, doplňkových a interoperabilních obranných schopností má, v souladu se zásadou „jediného souboru sil“, zásadní význam pro zvýšení bezpečnosti euroatlantické oblasti; znovu opakuje, že evropská schopnost jednat, ať v partnerství, nebo samostatně, má zásadní význam pro doplňkovost a přispívá k plnění hlavních úkolů NATO a lepšímu předcházení konfliktům, a je tudíž klíčová i pro bezpečnost evropského kontinentu jako celku;

15. je toho názoru, že budoucí spolupráce mezi EU a NATO by měla vycházet ze zkušeností a poznatků získaných jak z jedinečných odborných znalostí EU v oblasti civilního řešení krizí a budování kapacit, zejména útvaru schopnosti civilního plánování a vedení (CPCC), tak z jejích odborných znalostí v oblasti vojenského řešení krizí, konkrétně útvaru schopnosti vojenského plánování a vedení (MPCC), spolu se zkušenostmi získanými od roku 2003 při provádění 37 vojenských operací v terénu a při poskytování pomoci vojenským aktérům v partnerských zemích prostřednictvím iniciativy budování kapacit na podporu bezpečnosti a rozvoje (CBSD), začleněné do Evropského mírového nástroje;

16. vítá jasné formulace v prohlášení ze summitu NATO ze dne 14. června 2021 o významu odolnosti; zdůrazňuje, že EU i NATO by měly posílit svou spolupráci a účinněji ji koordinovat v klíčové oblasti odolnosti, a zdůrazňuje ambici EU rozvinout smysluplný přístup k posílení různých civilních a vojenských aspektů odolnosti, mimo jiné v oblasti ochrany kritické infrastruktury, např. v odvětví dopravy, energetiky a informačních technologií, a úlohu EU jako klíčového aktéra v boji proti dezinformacím a falešným zprávám;

17. vítá kladné rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2021, kterým bylo koordinátorovi projektu vojenské mobility Nizozemsku povoleno pozvat Spojené státy, Kanadu a Norsko, aby se zúčastnily projektu stálé strukturované spolupráce v oblasti vojenské mobility, a to na základě jejich příslušných žádostí; zdůrazňuje, že takové zapojení by znamenalo důležitý krok směrem k větší soudržnosti mezi příslušným úsilím EU a NATO v oblasti rozvoje schopností a představovalo by konkrétní příklad znovuoživení transatlantického partnerství; připomíná, že výjimečná účast třetích zemí na projektech stálé strukturované spolupráce, pokud neohrozí cíl podpory SBOP EU a splní dohodnutý soubor politických, věcných a právních podmínek, může být ve strategickém zájmu Unie, zejména pokud tyto země poskytnou technické odborné znalosti nebo dodatečné schopnosti; domnívá se, že to platí zejména pro strategické partnery, jako jsou spojenci NATO, země západního Balkánu a partnerské země Východního partnerství; připomíná svůj postoj, že účast třetích zemí může být pouze výjimečná, musí se o ní rozhodovat případ od případu a musí se zakládat na pozvání členských států EU, a zdůrazňuje, že tato účast by měla přinášet přidanou hodnotu a přispět k posílení SBOP; připomíná rovněž, že účast třetích zemí musí dodržovat příslušná pravidla stanovená v rozhodnutí (SZBP) 2020/1639;

18. zdůrazňuje význam transatlantické spolupráce v řadě mezinárodních otázek, jako jsou změna klimatu, reakce na pandemii, vznikající přelomové technologie, umělá inteligence, kybernetická bezpečnost, boj proti terorismu, včetně džihádistického a státem sponzorovaného terorismu, energetika, námořní bezpečnost a odolnost, a v oblasti kosmického prostoru;

19. uznává významnou spolupráci mezi EU a NATO na západním Balkáně, např. mezi misí EU na podporu právního státu v Kosovu (EULEX) a mezinárodními bezpečnostními silami KFOR; vyjadřuje uznání operaci EUFOR Althea, jejíž operační velitelství se na základě ujednání „Berlín plus“ s NATO nachází na Vrchním velitelství spojeneckých sil v Evropě (SHAPE) a která od doby, kdy v roce 2004 vystřídala stabilizační síly NATO (SFOR), přispívá v rámci uvedených ujednání k bezpečnému prostředí v Bosně a Hercegovině; konstatuje, že zkušenosti a poznatky získané z těchto misí a operací mají zásadní význam pro zajištění toho, aby veškerá současná i budoucí spolupráce mezi EU a NATO přinášela v postižených regionech mír, bezpečnost a stabilitu a současně podporovala a odborně připravovala místní partnery a budovala kapacity;

konstatuje, že integrace NATO sehrála na západním Balkáně důležitou úlohu, neboť tyto země stabilizovala, což bylo důležité pro jejich unijní orientaci a postupnou integraci do EU; domnívá se, že EU a NATO by měly více podporovat země západního Balkánu v boji proti nepřátelskému zahraničnímu vměšování ze strany zemí, jako jsou Rusko, Čína, Turecko a Saúdská Arábie, a radikálních skupin a nestátních subjektů; vítá skutečnost, že tři země západního Balkánu, které se nacházejí v procesu přistoupení k EU – Albánie, Černá Hora a Severní Makedonie –, se staly členskými státy NATO;

20. vyzývá členské státy a spojenecké země NATO, aby využily všech dostupných prostředků na podporu posilování vojenské a bezpečnostní spolupráce s kandidátskými a potenciálními kandidátskými zeměmi pro členství v EU a s partnery ve východním a jižním sousedství, jelikož jinak nelze zajistit bezpečnost a stabilitu tohoto regionu; připomíná významnou úlohu, jakou může EU hrát při podpoře politiky otevřených dveří NATO, když bude udržovat úzkou politickou a operační součinnost s kandidátskými zeměmi, konkrétně s Bosnou a Hercegovinou, Ukrajinou a Gruzií; zdůrazňuje význam a přínos jednotlivých partnerských zemí NATO pro euro-atlantickou bezpečnost; naléhavě vyzývá k větší koordinaci a účinné dělbě práce mezi EU a NATO při spolupráci s třetími zeměmi, se zvláštním důrazem na partnerské země NATO s posílenými příležitostmi; opakuje, že podporuje rozšíření EU i NATO;

Hrozby a výzvy, jimž EU a NATO čelí

21. vyjadřuje hluboké znepokojení nad revizními, militaristickými a agresivními politikami, které nepřestává provádět Rusko pod vedením prezidenta Putina; vítá jasná vyjádření týkající se Ruska, jež zazněla na nedávných summitech NATO a EU-USA, a vítá zahájení dialogu na vysoké úrovni mezi EU a Spojenými státy o Rusku; zdůrazňuje, že je třeba, aby NATO i EU měly důslednou proaktivní strategii a aby zákonně, rychle a jednotně reagovaly na akty tradiční i hybridní agrese a provokace ze strany Ruska; opakuje své předchozí odsouzení nelegitimní a nezákonné anexe Krymu Ruskem v roce 2014; odsuzuje pokračující využívání kybernetických útoků, dezinformačních kampaní, falešných zpráv, příprav vražd a otrav proti představitelům opozice ze strany Ruska; vyzývá EU i NATO, aby posílily a rozšířily stávající závazky v boji proti přímým i nepřímým agresím Ruska a jeho aktivitám namířeným proti Ukrajině, Gruzii a Moldavsku a proti jeho pokračujícím asertivním aktivitám v oblasti Baltského a Černého moře, v Azovském moři, ve východním Středomoří a v nejsevernějších oblastech; zdůrazňuje, že je důležité respektovat mezinárodní hranice a územní celistvost zemí sousedících s Ruskem; připomíná, že transatlantičtí partneři musí koordinovat obě roviny svého přístupu k Rusku – odrazování i dialog – a udržovat pravidelný kontakt v oblasti kontroly zbraní, vojenské transparentnosti a ve všech dalších otázkách souvisejících s bezpečností;

22. odsuzuje sankce, které Rusko nedávno uvalilo na vrcholné evropské představitele a další občany EU, mimo jiné na předsedu Evropského parlamentu; vyjadřuje politování nad zjevným odmítnutím dialogu ze strany prezidenta Putina, nad porušováním řady významných mezinárodních závazků a nad pokračujícím porušováním lidských práv a základních svobod a považuje neustávající agresivní kroky Ruska a zvýšenou vojenskou asertivitu za hrozbu pro mezinárodní bezpečnost a stabilitu; vyjadřuje znepokojení nad nedávnými rozsáhlými vojenskými aktivitami Ruska na Ukrajině a v jejím okolí; vyjadřuje v této souvislosti svou neochvějnou podporu svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny a vyzývá k posílení jejích vojenských schopností a odolnosti;

23. uznává, že rostoucímu vlivu, asertivitě a vojenskému, technologickému a politickému vzestupu Číny je třeba čelit prostřednictvím koordinované transatlantické strategie; vítá v této souvislosti důrazné formulace použité na nedávných summitech NATO a EU-USA; vyjadřuje hluboké znepokojení nad politikami, které uskutečňují orgány Komunistické strany Číny, mimo jiné pokud jde o potlačování demokracie v Hongkongu, zacházení s náboženskými a kulturními menšinami, zejména Ujgury v Sin-ťiangu, hrozby vůči Tchaj-wanu nebo agresivní politiky a akce v Jihočínském moři; dále poukazuje na relevantnost skutečnosti, že Čína jako autoritářský režim vstoupila do systémové konkurence s transatlantickým partnerstvím a podkopává mezinárodní řád založený na pravidlech, který byl budován po mnoho desetiletí, a snaží se jej přetvořit podle vlastních hodnot a zájmů Komunistické strany Číny; připomíná zvýšenou přítomnost Číny na mezinárodní scéně i v Evropě prostřednictvím iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“, její investice do kritické infrastruktury v Evropě, její působení v kyberprostoru, v arktických oblastech a v Africe a její zdokumentované krádeže duševního vlastnictví

a hromadění zásob balistických raket; žádá, aby byly důkladně sledovány aktivity Číny v oblasti informačních a komunikačních technologií, zejména pokud jde o iniciativu „Digitální hedvábná stezka“, neboť je třeba zabránit závislosti na infrastruktuře kontrolované čínskými společnostmi, jež s sebou nese riziko jednostranného čínského vlivu na rozvoj mezinárodních norem v oblasti informačních a komunikačních technologií; vyzývá EU a NATO, aby zvýšily koordinaci, pokud jde o zabezpečení kritické digitální infrastruktury a telekomunikačních sítí před manipulací ze strany cizích zemí a postupně vyřazovaly zařízení vyrobené subjekty z nedemokratických zemí, jako je Čína;

24. vybízí EU i NATO, aby zahájily strategický dialog s cílem vypracovat společný koordinovaný přístup k Číně, který bude ve snaze o vytváření co možná největší přidané hodnoty na základě společně dohodnutých strategických cílech vycházet ze silných stránek a kapacit každé z organizací;

25. vyjadřuje vážné znepokojení nad tím, že autoritářští protivníci a konkurenti transatlantického partnerství využívají k oslabování našich společností a demokracií nejen vojenské, ale i politické, hospodářské, technologické a sociální nástroje; upozorňuje na významné bezpečnostní a hospodářské výzvy spojené s hybridními hrozbami, kybernetickými útoky, zahraničním vměšováním, vměšováním do voleb a dezinformačními kampaněmi, jež v některých případech představují útok proti samotné podstatě našich demokracií; odsuzuje skutečnost, že v poslední době se v souvislosti s pandemií COVID-19 zvýšil počet případů kybernetických útoků a špionáže prováděných státními i nestátními aktéry, které se zaměřují na členské státy EU a spojenecké země NATO, včetně útoků na zdravotnictví; zdůrazňuje, že jakékoli evropské úsilí v oblasti odolnosti musí jako základ pro zajištění podpory našich obranných činností zahrnovat také jasnou strategii komunikace s veřejností, neboť je třeba zvýšit veřejné povědomí o transatlantických bezpečnostních výzvách; domnívá se, že EU a NATO by se měly snažit dohodnout na všezahrnujícím přístupu v zájmu odvážnější, koordinované a přiměřené reakce a adekvátního předcházení konfliktům a na mechanismech řešení krizí s cílem bojovat proti společným novým hrozbám a tento přístup i mechanismy provádět;

26. zdůrazňuje, že NATO je stále jedinečným fórem pro spolupráci v oblasti obrany mezi EU a jejím bývalým členským státem Spojeným královstvím; vyzývá k vybudování komplexního, inkluzivního a strategického partnerství EU a Spojeného království na poli bezpečnosti a obrany; vyzývá NATO a EU, aby zintenzívnily společné akce na mezinárodním poli s cílem chránit demokracii, a to i posílením vícestranných organizací na obranu mezinárodního řádu založeného na pravidlech proti rostoucím autoritářským mocnostem; vyzývá k aktivnímu rozvíjení úzkých vztahů s podobně smýšlejícími demokraciemi ve světě; domnívá se, že posílená partnerství se zeměmi, jako je Japonsko, Austrálie a Indie, které spolu s USA tvoří tzv. čtyřstranný dialog o bezpečnosti, a Jižní Korea a Nový Zéland, i intenzivnější spolupráce s Tchaj-wanem by nejen zvýšila naši celkovou bezpečnost, ale mohla by přispět k zajištění efektivnějšího provádění celosvětových norem a pravidel stanovených mnohostrannými fóry, jako je OSN; v tomto kontextu rovněž vybízí ke spolupráci EU a organizace NATO se členy sdružení ASEAN;

27. vybízí EU, NATO a OSN, aby dále zkoumaly možnosti užší spolupráce při řešení krizí, humanitárních akcích, udržování míru a budování kapacit partnerů, zejména ve společných operačních prostorech; vyzývá k vytvoření inkluzivnějšího prostředí na základě většího zapojení žen do tří hlavních úkolů a do všech politických a vojenských struktur; naléhavě vyzývá EU a NATO, aby spolupracovaly na systematičtějším uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 o ženách, míru a bezpečnosti a na rozvoji společných činností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy;

28. zdůrazňuje potřebu důsledného, jasného, soudržného a koordinovaného přístupu EU a NATO k jižnímu sousedství, který by řešil jak tradiční hrozby, jako je terorismus, tak rostoucí a agresivní přítomnost Ruska a Číny; poukazuje na minulou spolupráci mezi operací NATO „Ocean Shield“ a námořními silami EU zapojenými do operace Atalanta v boji proti pirátství a při zajišťování bezpečné plavby Adenským zálivem;

29. vyzývá ke spolupráci a koordinaci ve Středomoří mezi operací EU nazvanou EUNAVFOR MED IRINI a operací NATO nazvanou „Sea Guardian“; zdůrazňuje, že obě operace přispívají k bezpečnosti a stabilitě ve Středomoří;

30. je znepokojen rostoucím napětím v indicko-tichomořské oblasti, které ohrožuje regionální a globální stabilitu, a vyzývá k intenzivnější spolupráci s podobně smýšlejícími partnery v této oblasti, jejíž součástí by měl být pravidelný politický dialog a konzultace, výměna informací a koordinace odborné přípravy a cvičení;

31. vyzývá k pevnému odhodlání a koordinaci mezi EU a NATO při udržování pokroku, kterého bylo dosaženo v posledních dvou desetiletích v Afghánistánu, a to s ohledem na stažení mise „Rozhodná podpora“ z Afghánistánu, které by mělo proběhnout řádně a koordinovaně; vybízí k další podpoře mírových jednání v rámci Afghánistánu, přičemž trvá na tom, aby tento proces zachoval a rozvíjel úspěšné výsledky, kterých afghánský lid dosáhl od roku 2001 v politické, hospodářské a sociální oblasti, a to zejména pokud jde o ochranu práv žen, dětí a menšin;

32. podporuje větší koordinaci mezi EU, OSN a NATO v Iráku, mimo jiné prostřednictvím poradní mise EU v Iráku (EUAM) a mise NATO v Iráku (NMI), neboť obě tyto mise přispívají ke stabilizaci země;

33. vybízí k dialogu a spolupráci EU a NATO s partnerskými státy v Latinské Americe a Karibiku; poukazuje na to, že Kolumbie je jediným partnerem aliance NATO v Latinské Americe, a zdůrazňuje, že je třeba upevnit v tomto regionu další partnerství;

34. uznává, že hybridní a kybernetické útoky státních a nestátních nepřátelských aktérů zpochybňují tradiční definice mezistátního konfliktu, špionáže a sabotáže; vyzývá EU, aby dále rozvíjela vlastní soubor nástrojů na ochranu kritické infrastruktury před hybridními útoky; vítá práci, jež byla odvedena v rámci konzultačního fóra Evropské obranné agentury (EDA) pro udržitelnou energii v odvětví obrany a bezpečnosti (CF SEDSS) za účelem zlepšení ochrany kritické infrastruktury v EU; zdůrazňuje, že EU i NATO by měly dále posilovat své vlastní schopnosti předcházet hybridním a kybernetickým útokům, odrazovat od nich a reagovat na ně, včetně útoků na jejich vlastní instituce; vítá skutečnost, že v prohlášení ze summitu NATO v roce 2021 bylo vyjasněno, že Severoatlantická rada může rozhodnout o uplatnění článku 5 v případě hybridní války stejně jako v případě ozbrojeného útoku; vyzývá k posílení spolupráce a školení v oblasti kybernetické ochrany; navrhuje vytvoření společného informačního centra pro kybernetické hrozby a zřízení společné pracovní skupiny EU-NATO pro kybernetickou bezpečnost s cílem definovat a schvalovat kolektivní odpovědi na kybernetické hrozby; vyzývá v této souvislosti k důsledné koordinaci Agentury EU pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) se střediskem excelence NATO pro spolupráci při kybernetické obraně; vyzývá k posílení koordinace EU a NATO, pokud jde o společné přičítání odpovědnosti za nepřátelské kybernetické útoky;

35. vítá činnost Evropského střediska pro boj proti hybridním hrozbám (Hybrid COE), skupiny pro reakci na počítačové hrozby v orgánech, institucích a jiných subjektech EU (CERT-EU) a složky NATO pro schopnost reakce na počítačové incidenty (NCIRC) a považuje ji za dobrý příklad spolupráce mezi EU a NATO; domnívá se, že je možné dále rozvíjet společnou reakci na hybridní hrozby prostřednictvím střediska Hybrid COE, včetně společných kurzů a školení; je přesvědčen, že je třeba dalších kroků, jako např. úsilí o větší součinnost mezi civilními a vojenskými složkami, za účelem posílení společné odolnosti, a tím lepšího varování před budoucím hybridními hrozbami; poukazuje dále na potenciál EU-NATO při stanovení budoucích norem kybernetické bezpečnosti na základě našich společných hodnot; domnívá se, že EU a NATO by měly koordinovat své postoje při vytváření programu mezinárodní kontroly zbraní v klíčových oblastech nastupujících a rušivých technologií (EDT) s vojenským využitím;

36. vyzývá EU a NATO, aby zvýšily společné úsilí o dosažení a udržení globálního technologického vedoucího postavení, pokud jde o vojenské schopnosti, a to i prostřednictvím společného financování výzkumných projektů založených na mezních technologiích, kvantových výpočetních technologiích a umělé inteligenci, a tím podpořily rozvíjení špičkových vojenských schopností vycházejících z demokratických hodnot; podtrhuje úlohu, kterou v dnešních inovacích v oblasti nových technologií hrají civilně orientované začínající podniky a MSP; zdůrazňuje, že nové technologie rovněž nabízejí příležitosti k posílení našich společných postojů v otázkách obrany; dále zdůrazňuje, že interoperabilita, společné technologické normy a společné investice do špičkových technologií, výzkumu a inovací jsou klíčové k tomu, aby EU a NATO mohly dále rozvíjet své snahy o co nejlepší ochranu našich občanů; zdůrazňuje, že rozvoj umělé inteligence (UI), která respektuje základní práva a podporuje veřejný zájem, vyžaduje posílení rámce EU pro UI, do něhož budou zapojeny veřejné i soukromé subjekty a subjekty občanské společnosti; doporučuje, aby iniciativy, jako je Evropský program rozvoje obranného průmyslu (EDIDP), stálá strukturovaná spolupráce (PESCO) a Evropský obranný fond (EDF), usnadňovaly zapojení malých a středních podniků tím, že budou rozvíjet snahy o podporu inkubátorů a kapitálových investic; vybízí k rozvoji souboru společných schopností EU v oblasti UI s cílem překlenout technické mezery, a zajistit tak, aby členské státy, jež nedisponují příslušnými technologicko-průmyslovými odbornými znalostmi nebo schopností zavádět systémy UI v rámci svých ministerstev obrany, nezůstaly opomenuty;

37. bere na vědomí rychlost technologického rozvoje včetně digitalizace a zvýšený potenciál UI a vyzývá členské státy EU a spojence NATO, aby usilovali o užší spolupráci, aby si zachovali technologický náskok v oblasti těchto nesmírně silných trendů, zajistili interoperabilitu svých IT systémů a společně usilovali o rozvoj společných etických norem pro tyto nové technologie a aby tyto normy prosazovali celosvětově; vyzývá EU a NATO, aby se postavily do čela mezinárodního úsilí o ustanovení komplexního regulačního rámce pro vývoj a etické používání zbraní s určitou mírou autonomie; vybízí EU a spojence NATO, aby se aktivně podíleli na mezinárodních jednáních o závazných právních nástrojích, jež by zakazovaly smrtící autonomní zbraňové systémy bez smysluplné lidské kontroly; zdůrazňuje, že spolupráce EU a NATO je zásadní protiváhou snah protivníků, jako je Čína a Rusko, o technologickou dominanci a zneužívání technologií;

38. uznává bezprecedentní ohrožení celosvětového míru, prosperity, bezpečnosti, včetně lidské bezpečnosti, a stability, jež s sebou nese změna klimatu jako „zesilovač hrozeb a krizí"; vyzývá k intenzivnějšímu dialogu mezi EU a NATO a souboru opatření za účelem boje proti změně klimatu a jejím mnohostranným důsledkům pro mezinárodní bezpečnost; připomíná, že EU má širší paletu pravomocí a nástrojů, jež jí umožňují komplexní reakci na výzvy spojené se změnou klimatu a naprostým úbytkem biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že EU i NATO by měly zvýšit investice do zelených technologií s cílem zlepšit vojenskou efektivitu a současně minimalizovat environmentální stopy a zabránit dalšímu poškozování ekosystémů;

39. uznává, že kritickou oblastí je vesmír a že nové technologie rychle umožňují jeho využívání jako jedné z oblastí pro obranu; uznává, že to představuje pro EU a NATO příležitosti ke spolupráci i problémy pro transatlantickou bezpečnost; uznává, že schopnost NATO operovat ve vesmíru záleží na zařízeních, jimiž jeho členské státy disponují ve vesmíru, a současně vyzdvihuje, že je třeba posílit spolupráci založenou na stávajících programech EU, jako jsou Galileo a Copernicus; vyjadřuje přesvědčení, že vesmírná spolupráce EU a NATO by mohla podpořit normy bezpečnosti ve vesmíru a osvědčené postupy v mezinárodním společenství a zajistit vzájemné výhody v oblasti komunikace, navigace a zpravodajství; zdůrazňuje, že je nutné, aby se EU a NATO snažily zabránit zbrojení ve vesmíru; bere na vědomí rostoucí význam bezpečnosti vesmírného prostoru a satelitů, vyzdvihuje důležitou úlohu Satelitního střediska EU a žádá tuto agenturu, aby vypracovala analýzu bezpečnosti anebo slabin satelitů EU a členských států, pokud jde o odolnost vůči vesmírnému smetí, kybernetickým útokům a přímým raketovým útokům, a aby o tom podala zprávu;

40. uznává rostoucí strategický význam nejsevernějších oblastí a Arktidy a jejich politické, ekonomické, environmentální a bezpečnostní dimenze a uznává význam koordinace činností EU a NATO v Arktidě; zdůrazňuje, že Arktida musí být i nadále oblastí mírové spolupráce, a vyzývá k přijetí opatření na budování důvěry, která by zabránila krokům vedoucím k větší vojenské přítomnosti v této oblasti; bere na vědomí, že Arktická rada je pověřena posilováním konstruktivního dialogu a udržitelného rozvoje; připomíná žádost EU o status pozorovatele v Arktické radě, připomíná, že EU v současné době aktualizuje svou politiku pro Arktidu, a opakuje svou výzvu k posílení spolupráce se všemi partnery v arktické oblasti na dvoustranné i regionální úrovni, a to i v rámci Arktické rady, Rady Barentsova euroarktického regionu a partnerství Severní dimenze, pokud jde o všechny otázky společného zájmu; podtrhuje, že je důležité zajistit svobodnou plavbu v nejsevernějších oblastech; připomíná parlamentní rozměr spolupráce v Arktidě, mimo jiné prostřednictvím stálého výboru poslanců parlamentů z arktické oblasti (SCPAR), jehož je Evropský parlament členem;

41. oceňuje úzkou spolupráci mezi EU a NATO během pandemie COVID-19; zdůrazňuje, jak důležitou roli hrají ozbrojené síly spojenců NATO a členských států EU během pandemie COVID-19, a vítá vojenskou pomoc civilním podpůrným operacím, zejména při nasazení polních nemocnic, převozu pacientů a dodávkách a distribuci vybavení; podporuje iniciativy EU a NATO zaměřené na usnadnění přeshraničního využívání vojenských logistických schopností k řešení těchto mimořádných situací s cílem umožnit větší koordinaci, součinnost, solidaritu a podporu; zdůrazňuje, že je třeba zvýšit připravenost EU a NATO na chemické, biologické, radiologické a jaderné útoky; je přesvědčen, že společné úsilí EU a NATO při řešení krize způsobené onemocněním COVID-19 přímo přispívá k posilování odolnosti našich společností; zdůrazňuje, že pandemie COVID-19 odhalila výzvy, s nimiž se naše stávající odolnost musí vypořádat v důsledku narušujících nouzových situací, zejména těch, jež jsou netradičnější povahy, jako jsou pandemie a přírodní katastrofy; se znepokojením konstatuje, že krize způsobená onemocněním COVID-19 má negativní dopad nejen na veřejné zdraví

a ekonomiku, ale rovněž na bezpečnost tím, že urychluje geopolitické rivality a posiluje nejistotu, jako je zachování fungování dodavatelských řetězců, a má trvalé následky pro Evropany a mezinárodní bezpečnost a stabilitu; vyzývá k posílení spolupráce mezi EU a NATO s ohledem na lepší řešení netradičních nouzových situací, jež by měla zahrnovat zužitkování zkušeností s pandemií COVID-19, pravidelná cvičení, jež by měla členské státy a spojence lépe připravit na předvídání a lepší zvládání přírodních a člověkem způsobených katastrof, a rozvoj zásob nouzového vybavení a nezbytných aktiv;

Je čas naplnit ambice EU v oblasti obrany

42. je přesvědčen o tom, že členské státy musí zvýšit své úsilí o zvýšení ambicí na úrovni EU a zlepšení schopnosti EU jednat a mít k tomu k dispozici schopnější, lépe nasaditelný, interoperabilnější a udržitelnější soubor vojenských a civilních schopností a sil, čímž by EU získala schopnost spravedlivěji a rozhodněji přispívat k transatlantické bezpečnosti a umožnilo jí zároveň pokročit směrem ke strategické autonomii a dále otevřelo cestu k postupnému vytváření evropské obranné unie v souladu s článkem 42 SEU v případě, že by Evropská rada tak jednomyslně rozhodla; zdůrazňuje, že strategická autonomie posiluje transatlantickou bezpečnost a v žádném případě nemá za cíl zdvojovat opatření a zdroje nebo se oddělit od NATO či jej oslabit, ale jejím cílem ve skutečnosti je doplňovat snahy a schopnosti NATO a být s nimi interoperabilní; současně zdůrazňuje, že strategická autonomie EU zahrnuje nejen rozvoj obranných schopností na základě silné a nezávislé evropské technologické a průmyslové základny obrany (EDTIB), ale i institucionální kapacitu, která EU umožní jednat dle možností s partnery, především s NATO, a v případě potřeby nezávisle; domnívá se, že toto zvýšené evropské úsilí v oblasti schopností umožní EU převzít za evropskou bezpečnost, včetně sousedních zemí EU, a za globální stabilitu větší odpovědnost a lépe prosazovat společné zájmy a hodnoty EU a NATO; zdůrazňuje, že strategicky nezávislá Evropská unie bude základním kamenem transatlantické aliance a bude podporovat účinnější a účelnější přístup k řadě celosvětových výzev, které se objevují v současnosti a před nimiž budeme stát v bezprostřední budoucnosti;

43. je pevně přesvědčen, že vzhledem k nebývalému množství výzev musí ambice EU v oblasti stálé strukturované spolupráce a rozvoje schopností pokrývat celé spektrum sil; připomíná, že investice EU do obrany jsou investicemi do bezpečnosti transatlantického společenství jako celku, které povedou ke spravedlivějšímu sdílení zátěže mezi transatlantickými partnery NATO; zdůrazňuje, že je třeba pokročit v rozvoji obranných schopností s cílem reagovat odpovídajícím způsobem na společné hrozby; domnívá se, že členské státy EU, zejména 21 členských států EU, které jsou i členy NATO, musí jednat soudržně a měly by uvažovat o vymezení jasné „evropské ambice“, pokud jde o rozvoj schopností, zejména tím, že by zvýšily investice do výzkumu a inovací, aniž by opomíjely transatlantické partnerství; vyzývá 21 členských států EU, které jsou i členy NATO, aby uplatňovaly zásadu „jediného souboru sil“ tak, že pro účely plánování v rámci EU a NATO uvedou stejný soubor potenciálně dostupných schopností; vybízí členy obou organizací k výraznějšímu úsilí o větší soudržnost mezi výsledky procesu obranného plánování NATO (NDPP) a iniciativ EU týkajících se rozvoje schopností, zejména cílů v oblasti schopností s velkým dopadem, plánu rozvoje schopností EU (CDP) a koordinovaného každoročního přezkumu EU v oblasti obrany (CARD), pokud se požadavky překrývají, aby se zamezilo zbytečnému zdvojování činností a byly zajištěny lepší reakce na nové hrozby; zdůrazňuje důležitou úlohu Evropské obranné agentury (EDA) při přípravě unijního plánu rozvoje schopností; zdůrazňuje, že každý přezkum cílů EU musí rovněž zohledňovat její Základní cíle a cíle v oblasti schopností s velkým dopadem; zdůrazňuje, že takový přezkum má zásadní význam pro to, aby bylo možné plně využívat přínosů iniciativ, jako je stálá strukturovaná spolupráce; je mimoto přesvědčen, že EU musí zlepšit vazbu mezi plánováním, výzkumem a rozvojem schopností;

44. domnívá se, že evropští spojenci v NATO by měli, pokud možno s podporou evropských partnerů, kteří nejsou členy NATO, usilovat o přiměřené rozdělení zátěže a odpovědnosti s cílem zajistit náležitý podíl na NDPP a zahájit reflexi o významu a úloze Evropanů v alianci; domnívá se, že to by současně mělo za následek zvýšení obranných schopností Evropy a v důsledku toho i zvýšení jejích operačních kapacit;

45. zdůrazňuje, že transatlantické partnerství může být úspěšné pouze tehdy, pokud všechny členské státy plní své závazky, včetně slibovaných investic do obrany, a zapojují se do vzájemné podpory; zdůrazňuje cíl NATO ve výši 2 %, jenž byl opět potvrzen v roce 2014 na summitu NATO ve Walesu a splněn několika evropskými spojenci aliance NATO, a zdůrazňuje, že splnění tohoto cíle je rovněž investicí do evropské bezpečnosti a stability, a tedy zajištěním připravenosti

na nové globální výzvy; obdobně připomíná závazek vyčlenit 20 % ročního rozpočtu určeného na obranu na klíčovou oblast výzkumu a vývoje; zdůrazňuje, že nové hrozby, například kybernetické a hybridní, představují další bezpečnostní výzvy současnosti, a vyžadují proto dodatečné zdroje; zdůrazňuje skutečnost, že jak ukázala pandemie, bezpečnost nemůže být měřena pouze na základě procentního podílu vynaloženého HDP a při posuzování přínosu snah o posílení společné obrany aliance by měla být zohledňována řada dalších prvků; vyzývá k tomu, aby ekonomické potíže, jimž EU a NATO nyní čelí v důsledku pandemie COVID-19, nevedly ke snížení vojenských výdajů v absolutních číslech;

46. zdůrazňuje, že Evropa by se těmito strategickými výzvami měla pokud možno zabývat komplexním a soudržným způsobem na základě „integrovaného přístupu“ EU, který by měl být neustále zlepšován prostřednictvím lepších koordinačních mechanismů a velitelských struktur, a to také s ohledem na nové hrozby a výzvy, a poté by měla zvážit, jaké schopnosti může společně rozvíjet, což by v konečném důsledku podpořilo přínos členských států EU ke kolektivní obraně NATO a zároveň by to zvýšilo interoperabilitu jejich schopností;

47. znovu opakuje, že podporuje účinné provádění směrnic obranného balíčku týkajících se zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti a transferů produktů pro obranné účely; zdůrazňuje, že plné provedení těchto směrnic by znamenalo důležitý krok směrem k evropské obranné unii, neboť by se zvýšila soudržnost obranné politiky EU a podpořil by se rozvoj evropského obranného průmyslu; je přesvědčen, že jejich provádění představuje účinný způsob, jak bojovat s přetrvávající roztříštěností vnitřního trhu EU s obranným vybavením, která stále vede ke zbytečnému zdvojování a k nárůstu neefektivnosti ve výdajích členských států na obranu; zdůrazňuje význam silné, konkurenceschopné a inovativní evropské technologické a průmyslové základny obrany (EDTIB) spolu se vznikem trhu EU s obranným vybavením, který plně respektuje pravidla vnitřního trhu a společný postoj EU k vývozu zbraní; domnívá se, že výsledkem by bylo zvýšení evropské bezpečnosti a zlepšení vybavení členů obou organizací; vyzývá k dalšímu úsilí o zajištění plně funkčního společného trhu v oblasti obrany; zdůrazňuje význam Evropského obranného fondu při sdružování vnitrostátních zdrojů pro společný výzkum, vývoj, nákup, zadávání veřejných zakázek, údržbu a odbornou přípravu, a vyzývá ke strategické dlouhodobé orientaci financování jeho projektů; vyzývá k větší součinnosti mezi základnou EDTIB a předními aktéry soukromého sektoru při vývoji nových technologií dvojího užití, jako je UI, a současně k zajištění součinnosti s dalšími aktéry (členy občanské společnosti, výzkumnými pracovníky atd.); zdůrazňuje význam spolupráce mezi EDA a NATO a uznává hodnotu průmyslové spolupráce EU v oblasti obrany v rámci transatlantické obranné technologické a průmyslové spolupráce (TADIC); připomíná dlouhodobý cíl vybudovat silnou transatlantickou spolupráci v odvětví obrany a průmyslu, která usnadní transatlantický technologický a průmyslový rozvoj, bude se zabývat mimo jiné otázkami souvisejícími s bezpečností dodávek, společným přístupem k právům duševního vlastnictví, přímými zahraničními investicemi a vzájemným přístupem na trh s obranným vybavením; vyzývá Komisi, aby aktivně spolupracovala s NATO s cílem usnadnit transatlantický technologický a průmyslový rozvoj; připomíná, že evropské iniciativy v oblasti obrany doplňují iniciativy NATO a jsou určeny k tomu, aby podporovaly zapojení členských států do oblasti obrany; vybízí k úzké spolupráci mezi mezinárodním personálem Evropské obranné agentury a NATO;

48. zdůrazňuje význam společných evropských projektů, jako je budoucí systém vzdušného boje (FCAS), Eurodrone, a to při naprostém dodržování mezinárodních právních předpisů, a hlavní pozemní bojový systém (MGCS), a vyzývá k dalším ambiciózním a hmatatelným projektům;

49. vítá závazek EU a Spojených států, vyjádřený na nedávném summitu EU-USA, usilovat o správní ujednání mezi Evropskou obrannou agenturou a USA; vyzývá k uzavření podobného ujednání s dalšími spojenci NATO, kteří nejsou členy EU, zejména těmi, s nimiž byla zahájena jednání o přistoupení k EU, bylo při dodržení všech potřebných záruk chránících bezpečnostní a obranné zájmy EU a jejích členů uzavřeno správní ujednání za účelem prohloubení transatlantické obranné spolupráce zajištěním toho, aby používané vojenská technika byla po technické stránce zcela interoperabilní;

50. vítá prodloužení platnosti nové Smlouvy o omezení strategických zbraní (START), které poskytuje oběma signatářům více času na jednání v zájmu dosažení dohody na novém nástroji pro kontrolu zbraní; vyzývá EU a NATO, aby usilovaly o zapojení dalších států, zejména Číny; připomíná, že je třeba posílit spolupráci a investice v klíčové oblasti

vzdušné a raketové obrany; vyjadřuje hluboké znepokojení nad skončením platnosti Smlouvy o likvidaci raket středního a kratšího doletu (INF), které vedlo ke vzniku nového bezpečnostního rizika, zejména pro evropské země; vyzývá k tomu, aby obavy o bezpečnost Evropy byly brány v potaz a náležitě řešeny; vyjadřuje politování nad nedávnými odstoupeními od Smlouvy o otevřeném nebi;

51. znovu vyslovuje svou plnou podporu závazku EU a jejích členských států ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní jako základnímu kameni režimu nešíření jaderných zbraní a odzbrojení; zdůrazňuje, že je třeba přijmout účinná opatření, která by směřovala k jadernému odzbrojování; opakuje své předchozí prohlášení o tom, že mezinárodní mír a bezpečnost jsou ve světě bez jaderných zbraní a jejich šíření silnější; naléhavě vyzývá EU a NATO, aby usilovaly o ambiciózní program pro zachování a posílení účinné mezinárodní kontroly zbraní, odzbrojování a nešíření jaderných zbraní jakožto základního kamene celosvětové, transatlantické a evropské bezpečnosti, a připomíná, že je nutné uplatňovat politiky, jejichž cílem je pokročit v omezování jaderných arzenálů a stanovit limity pro používání nadzvukových střel; vyjadřuje znepokojení nad současným vývojem a iniciativami Íránu, pokud jde o programy na obohacování uranu; připomíná, že i nadále podporuje společný komplexní akční plán coby nejlepší možný prostředek pro získání ujištění o tom, že Írán bude jadernou energii využívat výlučně k mírovým účelům; vítá obnovení rozhovorů a vyzývá všechny strany, aby se vrátily k plnému dodržování předpisů;

52. vyzývá EU a její orgány, aby na základě „integrovaného přístupu“ rozvíjely společnou kulturu bezpečnosti a obrany, která respektuje specifický charakter politik členských států v oblasti bezpečnosti a obrany, a prostřednictvím své politiky uplatňovaly strategický přístup, který by se vztahoval zejména na rozhodnutí v oblastech obchodu, řízení dodavatelského řetězce, prověřování investic, rozvojové spolupráce, infrastruktury, mobility a digitálních technologií; zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou má v tomto ohledu strategický kompas; zdůrazňuje, že v oblastech, jako jsou hybridní a kybernetické hrozby a boj proti dezinformačním kampaním, mají orgány EU dobrou pozici k přípravě společných reakcí; vítá v tomto ohledu balíček týkající se bezpečnostní unie z prosince 2020 a je přesvědčen, že se jedná o dobrý první krok, na který je třeba urychleně navázat prostřednictvím dalších opatření; bere na vědomí návrh směrnice o bezpečnosti sítí a informací 2;

53. zdůrazňuje význam vojenské mobility z hlediska zajištění rychlých přesunů sil v rámci EU i mimo ni, které jsou důležité pro účinnou a preventivní obrany; vyzývá EU a její členské státy, aby zvýšily úsilí o další snižování procesních překážek v oblasti vojenské mobility; vítá nepostradatelnou úlohu EU, pokud jde o zvyšování vojenské mobility, a požaduje podstatné zvýšení úsilí o provádění tohoto projektu, zejména prostřednictvím stálé strukturované spolupráce, ale také podporou členských států v tom, aby motivovaly své průmyslové základny k předkládání konkurenceschopných projektů způsobilých ke spolufinancování EU; vyzývá ke zvýšení synergií na straně EU mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry; zdůrazňuje, že pro úspěch vojenské mobility je nezbytný přístup mezirezortní spolupráce zahrnující orgány a instituce EU, členské státy a NATO; vyzývá ke zvážení akčního plánu zaměřeného na společné zájmy EU a NATO týkající se vojenské mobility tím, že se zvýší ambice v oblastech, jako je digitalizace, kybernetická odolnost dopravní infrastruktury a systémů a možnost využití řešení používajících umělou inteligenci ve prospěch vojenské mobility; domnívá se, že tento projekt je dokladem přidané hodnoty spolupráce EU-NATO i toho, jak mohou nástroje a pravomoci EU přispět ke společné obraně NATO; vítá skutečnost, že značný objem finančních prostředků EU byl přidělen na kooperativní obranné projekty, ačkoliv neodpovídaly počátečním ambicím; připomíná, že 38 ze 46 stávajících projektů PESCO odpovídá prioritám obranného plánování NATO, a vítá případnou účast třetích zemí v těchto projektech, v souladu s ustanoveními příslušného rozhodnutí Rady;

Na cestě k ambicióznímu partnerství

54. plně souhlasí s výrokem obsaženým v nedávném prohlášení NATO, že Evropská unie zůstává pro NATO jedinečným a zásadním partnerem; opakuje v této souvislosti své pevné přesvědčení, že vztahy mezi NATO a EU je třeba povýšit na skutečně strategickou úroveň, aby byl naplněn celý potenciál tohoto partnerství na základě bezprecedentního pokroku, kterého již bylo dosaženo, a s celkovým cílem navázat skutečný vztah mezi oběma organizacemi; požaduje pravidelné pořádání zvláštních summitů za účasti všech hlav států a předsedů vlád zemí NATO a EU s cílem zachovat důvěra a porozumění na nejvyšších úrovních, a formuluje svou dlouhodobou vizi o zřízení Rady partnerství EU-NATO; dále vybízí k diskusi o vytvoření stálé Rady ministrů obrany EU, která by měla úzce spolupracovat se schůzkami ministrů obrany členů NATO; zdůrazňuje v tomto ohledu zásadu inkluzivnosti;

55. zdůrazňuje zásadu inkluzivnosti a podporuje vyšší úroveň společných neformálních schůzek a společných prohlášení a sdělení ze strany představitelů institucí EU a NATO; opakuje své předchozí výzvy, aby EU a NATO pořádaly pravidelná a ambicióznější společná cvičení, která budou vycházet ze stávající praxe paralelních a koordinovaných cvičení a u nichž se zajistí zapojení všech členských států a spojenců a budou sloužit ke zvýšení vzájemného porozumění mezi EU a NATO a dalšímu zlepšení spolupráce mezi jejich zaměstnanci; vybízí k tomu, aby při budoucích cvičeních byly inkluzivním a nediskriminačním způsobem lépe vyměňovány utajované i neutajované informace, což by byl první krok k výměně informací při skutečných krizových situacích;

56. vyzývá všechny členy, aby usilovali o uzavření bezpečnostní dohody mezi Kyprem a NATO;

57. vítá pokrok dosažený v souvislosti se společným souborem 74 návrhů opatření; domnívá se však, že k zajištění jeho úplného provedení je zapotřebí větší politická podpora; dále vyzývá k předložení stěžejních projektů, např. v oblasti nově vznikajících a přelomových technologií, po vzoru projektů, jako je vojenská mobilita, s cílem zvýšit odpovědnost a dosáhnout toho, aby byla spolupráce hmatatelnější a více orientovaná na výsledky;

58. podtrhuje, že EU a NATO spolu musí koordinovat úsilí v boji proti terorismu zlepšením stávajících postupů ve sdílení zpravodajských informací mezi členskými státy a spojenci NATO se zvláštním důrazem na zajištění lepší společné znalosti situace v klíčových oblastech, např. nově vznikajících bezpečných zón, využívání nově vznikajících a přelomových technologií teroristy a hybridní taktiky.

59. uznává, že vzhledem k institucionálním omezením probíhá spolupráce mezi EU a NATO do značné míry na úrovni neformálních a technických výměn mezi pracovníky, což někdy omezuje aktivní zapojení všech členských států a spojenců; považuje tato omezení za zranitelné místo transatlantické a evropské bezpečnosti, mimo jiné s ohledem na možné blokování přístupu unijních operací SBOP ke strukturám NATO; domnívá se, že tato situace je neudržitelná, a proto naléhavě vyzývá všechny zúčastněné strany, aby v dobré víře spolupracovaly na hledání řešení, které by na všech úrovních vedlo k formálnější a předvídatelnější spolupráci, s cílem vybudovat pevné vztahy mezi oběma organizacemi; vítá diskuse o budoucích kapacitách vojenského velení EU, které musí být interoperabilní a kompatibilní s NATO, aby byla zajištěna co nejefektivnější operační kapacita jediného souboru sil;

60. zdůrazňuje, že je třeba posílit jednotu, solidaritu a soudržnost spojenců; bere na vědomí, že mezi spojenci ve východním Středomoří existují závažné rozpory; vítá vytvoření mechanismu NATO pro zmírňování napětí; připomíná své znepokojení nad tím, že Turecko zakoupilo ruský protiletadlový systém S-400; zdůrazňuje význam dalších opatření k budování důvěry na základě dialogu a vzájemného respektu; je hluboce znepokojen chováním Turecka, jež je strategicky důležitým sousedem a spojencem NATO; vyzývá Turecko, aby se nepouštělo do žádných dalších provokativních a destabilizujících akcí, a vybízí jej k uplatňování zahraniční, bezpečnostní a domácí politiky, která odpovídá závazkům kandidátské země EU a spojence NATO a tomu, co se od takové země očekává;

61. připomíná, že EU i NATO jsou vybudovány na společných demokratických zásadách; připomíná, že Severoatlantická smlouva je přímo vázána na Chartu OSN; vyzývá NATO, aby od svých členů požadovalo úplné dodržování všech článků Charty OSN; zdůrazňuje, že transatlantické partnerství potřebuje nejen silné armády, ale také silné a odolné společnosti; zdůrazňuje vzájemně se posilující vazbu mezi pevnými demokratickými základy vycházející z dodržování mezinárodního řádu založeného na pravidlech a silné transatlantické partnerství, jež mohou pouze společně zajistit dlouhodobé přežití našich demokracií; podporuje myšlenku, kterou předložila Bidenova administrativa, aby se konal celosvětový summit demokratických zemí; vyzývá ke zvýšení snah o zohlednění ambicí mladých generací a umožnění jejich účinného zapojení do našich demokratických procesů a snah o jasné vysvětlení strategických výzev, kterým naše společnosti čelí, mladým lidem, aby se zajistilo, že se do řešení těchto kritických otázek zapojí a aktivně podpoří naše společné úsilí;

62. připomíná, že v průzkumech vedených Eurobarometrem bylo posílení role EU v oblasti bezpečnosti a obrany evropskými občany označeno za prioritu; navrhuje, aby spolupráce mezi EU a NATO a otázky bezpečnosti a obrany obecně byly řešeny na nadcházející Konferenci o budoucnosti Evropy, a bylo tak zajištěno, že bude vyslyšen hlas lidu;

63. podtrhuje význam proaktivní, účinné a jasné komunikace uvnitř EU i navenek a vyzývá k užší spolupráci mezi příslušnými pracovníky NATO a EU v oblasti strategické komunikace, zejména pokud jde o boj proti dezinformacím, zahraniční vměšování a kybernetické útoky ve strategicky významných oblastech, jako jsou země západního Balkánu a Východního partnerství; vyzývá k lepšímu sdílení informací při odhalování kybernetických útoků v zájmu zvýšení schopnosti reagovat; trvá však na tom, že EU i NATO si musí zachovat své příslušné nezávislé kapacity; podporuje myšlenku vytvoření center excelence pro studium cizích jazyků, kterými se hovoří ve strategicky důležitých regionech;

64. zdůrazňuje význam parlamentní diplomacie a opakuje své předchozí výzvy k posílení úlohy Parlamentního shromáždění NATO; s ohledem na význam spolupráce mezi EU a NATO doporučuje, aby stálý výbor Parlamentního shromáždění NATO zvýšil status delegace Evropského parlamentu v tomto parlamentním shromáždění na úroveň plného statusu; požaduje společnou schůzi Výboru pro zahraniční věci Evropského parlamentu a Výboru pro zahraniční věci Sněmovny reprezentantů USA, na které by prodiskutovaly společné bezpečnostní hrozby, jimž čelí transatlantické partnerství, a možnosti, jak by je mohla zvýšená spolupráce mezi EU a NATO pomoci řešit;

65. vítá historicky první účast generálního tajemníka NATO na setkání sboru komisařů dne 15. prosince 2020, kterou dal jasně najevo společný závazek k posílení partnerství mezi NATO a EU; chválí generálního tajemníka NATO Stoltenberga za jeho vedoucí roli a odhodlání dosáhnout pokroku ve vztazích mezi EU a NATO, což odpovídá ambicím a prioritám stanoveným vedoucími představiteli EU;

o

o o

66. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, generálnímu tajemníkovi NATO, Evropské obranné agentuře, vládám a parlamentům členských států EU a NATO a Parlamentnímu shromáždění NATO.